

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **P., spol. s r. o. „v konkurze“**, P., IČO: X., **o rozdelení výťažku**, na odvolanie spoločnosti D. C. L., X., L., č. X. zastúpeného: E. L., s. r. o. so sídlom JU., IČO: X. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04. 10. 2011, č. k. 27K/18/2003 – Že - 423, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením 04. 10. 2011, č. k. 27K/18/2003 – Že - 423Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty úpadcu P. spol. s r. o. „v konkurze“, P., IČO: X..

V odôvodnení uviedol, že uznesením č. k. 27K/18/2003-373 zo dňa 16. 12. 2010 súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu P., spol. s r. o. a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu Ing. J. Ď.. Na predmetné konkurzné konanie sa vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu vzťahuje zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom od 12. augusta 2000. Správca Ing. J. Ď. predložil súdu návrh na rozvrhové uznesenie dňa 10. 01. 2011 a prepracovaný návrh dňa 14. 02. 2011. Súd v rozvrhovom uznesení v bode III. rozhodol o pohľadávkach proti podstate veriteľa D. C. L., X., L., č. X. (ďalej len „D. C. L.“) podľa § 31 ods. 1 písm. b) ZKV, ktorú uspokojil v plnej výške . V bode IV. rozhodol o pohľadávke veriteľa č. 6) M. I. v spojení s výsledkami prieskumného pojednávania zo dňa 02.03.2007 a túto pohľadávku pre nedostatok finančných prostriedkov uspokojil pomerne podľa ust. § 31 ods. 7 ZKV. Vzhľadom k tomu, že pre nedostatok finančných prostriedkov nebola v celom

rozsahu uspokojená pohľadávka (pracovnoprávny nárok) veriteľa M. I. uvedená v bode IV. Vo výroku tohto rozvrhového uznesenia, nespokojujú sa v ňom ani pohľadávky I. triedy.

Proti uzneseniu sa odvolala spoločnosť (ďalej len „D. C. L.“). Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil tým, že dňa 06. 06. 2005 bola na Krajský súd Banskej Bystrici doručená prihláška pohľadávky veriteľa M. I., bytom P., v ktorej si uplatnil voči úpadcovi pohľadávku vo výške 12 954,66 eur z titulu právoplatného a vykonateľného rozsudku vydaného Okresným súdom Žiar nad Hronom, sp. zn. 6C 46/03 zo dňa 30. 09. 2003. Prihlásená pohľadávka je pracovnoprávnym nárokom v zmysle § 31 ods. 4 písm. c) ZKV pričom bola uplatnená ako pohľadávka prvej triedy. Uviedol znenie § 31 ods. 3 písm a) a b) ZKV a § 31 ods. 4 písm c) ZKV. Uznaná pohľadávka pána I. vo výške 12 954,66 eur vyplýva z už spomenutého rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom. Dôvodom vzniku pohľadávky je pracovný úraz pána I. ako zamestnanca úpadcu, ktorý utrpel dňa 13. 10. 1992 a v dôsledku, ktorého bol uznaný za plne invalidného. V zmysle uvedeného rozsudku bol úpadca povinný doplatiť pánovi Ivaničovi rozdiel v náhrade za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorú mu poskytoval v nesprávnej výške, a to za obdobie do 01. 09. 1995 do 01. 02. 2003 spolu s príslušenstvom. V danom prípade nie je daná podmienka podľa § 31 ods. 3 písm. b) ZKV, zo splnenia ktorej vychádza rozvrhové uznesenie, lebo pohľadávka pána I. vznikla v období rokov 1995-2003, pričom konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 10. 05. 2005 a teda pohľadávka pána I. nie je pohľadávkou proti podstate. Pohľadávka pána I. je pracovno-právnym nárokom a mala byť zaradená medzi pohľadávky prvej triedy takto ako bola prihlásená. Súd v napadnutom uznesení vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 31 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom v čase začatia konania pohľadávkami proti podstate sú

- a) pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu,
- b) pohľadávky podľa odseku 4, ktoré vznikli a sú splatné tri mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu.

Podľa § 31 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom v čase začatia konania pracovnými nárokmi sú

a) nároky úpadcových zamestnancov z pracovnoprávneho vzťahu alebo z obdobného pracovného vzťahu, a to

1. mzdové (platové) nároky, odmeny za pracovnú pohotovosť a odmeny z dohôd o pracovnej činnosti; mzdovým nárokom zamestnanca sú tiež zrážky zo mzdy zamestnanca vykonané na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré zamestnávateľ nepoukázal na určený účel,
 2. nároky na náhradu mzdy za dovolenku na zotavenie,
 3. nároky na náhradu mzdy za sviatok a pri prekážkach v práci,
 4. nároky na odstupné, ktoré patrí zamestnancovi pri skončení pracovného pomeru,
 5. nároky na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru,
 6. náhrady cestovných, sťahovacích a iných výdavkov, ktoré vznikli v súvislosti s výkonom práce,
- b) nároky úpadcových zamestnancov vyplývajúce z ich hmotného zabezpečenia,
- c) splátky náhrad za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity, ak sa neuhrádzajú inak, a nároky na náhradu nákladov na výživu pozostalých, ak ide o náklady poskytované v súvislosti s pracovným úrazom alebo chorobou z povolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Predmetom odvolania je schválená konečná správa majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, predložená správcom konkurznej podstaty Ing. J. Ď.. Podstata odvolania spočíva v tom, či konajúci súd správne zaradil nárok veriteľa M. I. uplatnený prihláškou zo dňa 3. júna 2005 vo výške 390 272,- Sk / istina 188 945 Sk, úroky 179 757 Sk a trovy konania / priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu v Žiari nad Hronom / 6C 46/03 / ako pracovný nárok podľa § 31 ods. 4 písm. c/ a § 32 ods. 2 ZKV a a pohľadávku vo výške 29.049 Sk s úrokmami z omeškania vo výške 6 442 Sk ku dňu vyhlásenia konkurzu / spolu 37 303 Sk / priznanú právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom / 9C 52/04 / medzi pohľadávky proti podstate.

Podľa obsahu návrhu a predložených dôkazov, je možné pohľadávku veriteľa Ing. M. I. považovať za nárok, ktorý by mohol mať charakter prednostnej pohľadávky len za predpokladu, že vznikol tri mesiace pred vyhlásením konkurzu, resp. po vyhlásení konkurzu. V tomto prípade nejde o takúto pohľadávku, pretože vznikla skôr, ako tri mesiace pred vyhlásením konkurzu. Podľa prihlášky ide o pracovný nárok za obdobie rokov 1995 až 2003, avšak uplatnený ako pohľadávka prvej triedy.

ZKV v ustanovení § 31 ods. 3 písm. b/ a ods. 4 jednoznačne vymedzuje, ktoré pohľadávky sú proti podstate (vzniknuté 3 mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu), ako i to, čo sú pracovné nároky. Súd prvého stupňa s poukazom na uvedené, nesprávne pohľadávku zaradil medzi pohľadávky proti podstate. Súd prvého stupňa teda pochybil, keď pohľadávku veriteľa M. I. nezaradil medzi pohľadávky I. triedy ale medzi pohľadávky proti podstate , lebo neboli pre priznanie uplatneného nároku, ako pohľadávky proti podstate splnené predpoklady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pre Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 4. apríla 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková